

klære sig om, hvorvidt det vilde gaae ind paa en saadan Contract, og det har da sat de Betingelser, som det ansaae for nødvendige for ikke at komme til at lide et aabenbart Tab ved at overtage Driften. Naar man har sagt, at der ikke var Udsigt til at opnaae billigere Billaar, da troer jeg, eller rettere sagt, jeg er overbevist om, at man ikke kan paastaae dette med Føie. Ja, det sjællandske Jærnbane-selskabs Delegerede, som have mødt i Udvalget, erklærede, at de ikke vare bemyndigede til i denne Henseende at gjøre Forslag, og at de vilde reservere sig at tage Sagen under nærmere Overveielse, naar den ærede Indenrigsminister atter henvendte sig til dem. Jeg kan meget godt tænke mig, ikke blot eet, men flere forskjellige Alternativer, hvorefter det sjællandske Jærnbane-selskab kunde ville udløse Drifts-selskabet paa andre Billaar — jeg vil ikke kalde dem billigere eller mindre ubillige, men andre Billaar, hvorved den Risiko, Selskabet vilde løbe derved, at Opfølgelse af Driften kunde finde Sted med et vist kort Bærel forinden Udløbet af de 14 Aar, blev formindsket. Men man kan dog ikke vente, at nogetsomhelst Selskab vilde forbinde sig til at udløse Drifts-selskabet, enten ved at udstede Prioritetsobligationer, som rimeligviis ikke vilde kunne anbringes uden med 14 à 15 pCt. Tab, eller ved at udstede nye Actier, der ogsaa skulde anbringes paa Markedet, hvorved Selskabets Fortjeneste og Udbytte bliver fordeelt mellem saamange Flere, naar der ikke bydes det Garantier for det Tab, det kunde lide ved en saadan kort Opfølgelsesfrist. Der-som Regjeringen vilde stille Selskabet en Garantier indenfor en vis Grændse mod saadant Tab, naar Opfølgelse steete om kortere eller længere Tid, vilde jeg ansee det, ikke blot for muligt, men endogaa for sandsynligt, at man vilde gaae ind paa andre Betingelser; men dette har man slet ikke forsøgt; efterat man til den høitærede Indenrigsministers Overraskelse — jeg vil ikke tale om min egen — er kommen frem med et Forslag om, at Staten selv skulde overtage Banernes Drift, synes man at hænge sig saa fast i denne Idee, at man ikke har villet gjøre tilstrækkelige eller nødvendige Skridt for at fremkalde en Afgjørelse af, om der ikke kunde faaes andre Bil-

laar for Overdragelsen af Driften. Der er Saa blandt de Tilstedeværende, som kunne være mere overbeviste om Nødvendigheden og Vigtigheden af, at det nuværende Drifts-selskab udløses af den Ene eller den Anden, d. v. s. af Regjeringen eller af den, som man har faaet til at række Haanden dertil, det sjællandske Jærnbane-selskab. Jeg havde troet, at man, affeet fra det principielle Spørgsmaal, stod sig bedst ved, at det sjællandske Jærnbane-selskab paa de Betingelser, hvorom man endelig kunde forenes med det, overtog Banerne. Jeg tør ikke driste mig til at sige, at jeg har et Indblik i, hvorvidt, hvormegit eller hvorlidt det vil genere Finantserne i dette Tilblik at udrede 2 til 3 Millioner i Obligationer, som man har liggende, eller paa anden Maade skaffe Contanter til at udløse det danske Drifts-selskab; men det er dog ikke meget længe siden, at jeg havde et temmelig klart Indblik i, hvad der kunde genere eller ikke genere Finantserne, og naar jeg saa seer hen til, hvad der foreligger, og hvad der forestaaer, saa kunde det vel være, at, om end Finantserne ikke ligefrem vilde kunne undbrage sig fra at deeltage i, hvad Lovgivningsmagten skulde finde at være det Bedste, vil det dog ikke godt kunne skee, uden at andre Formaal, som Finantserne kunde have for Øie, derved lede et ikke uvæsentligt Skaar. Jeg maa efter denne factiske Bemærkning gjentage, at det ikke er givet, at andre Billaar end de nu foreliggende slet ikke ere at opnaae af det sjællandske Jærnbane-selskab. Jeg skal ikke tale om, at det jo ogsaa kunde tænkes, at der kunde være et andet Selskab, et sig nyt dannende Selskab, der kunde overtage Banerne; det skal jeg slet ikke omtale under denne Sag; men jeg anseer det for at være af Vigtighed, at man ikke saaledes uden Videre sjermer Regjeringens Forslag, idet jeg maa slutte med, hvad jeg begyndte med, og det er, at jeg har stillet det Forslag, som her paa en vis Maade træder i Opposition eller, om man vil, søger at gjøre sig gjældende, for det Tilfælde, at Regjeringens Forslag skulde vises tilbage. Men jeg vil ansee dette for høist uheldigt, og jeg vil advare imod, at man, jagende efter Illusioner, kommer ind paa Planer, der staae i Modsetning til, hvad man hidtil har forfulgt, og som man snart vil